

POŻYNAĆ (6) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf pożynać (1). ◇ *praes 1 sg* pożynąm (4). ◇ [3 *pl* pożynają.] ◇ [*praet 3 pl m pers* pożynali.] ◇ *con 1 pl m pers* byśmy pożynali (1).

Sł stp brak, Cn s.v. żnę, Linde XVII w.

Ścinać zboże przy użyciu sierpa; metere Mącz, Calep, Cn; demetere, secare Mącz, Cn; defalcare Mącz; succidere Cn (6) : Falco, Znę/ Kofzę. Et Defalco, Pożynam/ Pokořzam. Mącz 117b, 220a [2 r.]; Calep 659a; [Falco, etc. Defalco, ich řchneide ab. Pol. obrzynam/ pożynam. Volck 199, Tttv].

[*pożynać co [= zboże]:* który [jęczmień] wysiewają, zawłóczą i pożynają, a potem do gumna sprzątają *LustrMalb* I 26; Żyto pożynać *LustrMalb* II 58; *LustrSand* 256.]

[*pożynać co [= pole]:* *LustrPom* 10, 70; Rolą nie řwoię pożynąią [*Agrum non suum demetunt*]: á winnicę tego którego gwałtem vćifnęli obiérąią. *WujBib Iob* 24/6.]

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Sicileo vel sicilio, est quae male secta sunt secare, Co żeńcy álbo kořiarze opuřćili pożynąć. *Mącz* 391b.

[*W połączeniach szeregowych: LustrMalb* I 26; Mają pewne szarwarki około pewnej wymiary rolej ku oraniu, którą zaorywają, zasiewają, pożynają i sprzątają do gumna. *LustrPom* 10, 70.]

[*Szeregi:* »pożynać, posiekać«: Jęczmienienia albo jarzyny miewają pewne kloce z inszymi wsiami, którego część pożynają, część posiekają *LustrPom* 136.

»pożynać, (i) sprzątać (do gumna)« [*szyk zmienny*]: powinni na folwarku Liask albo Gork wzorać rolej, co by wysiali jęczmienienia ćw. 45, który gdy się zrodzi, czasu letniego pożynają, do gumna sprzątają. *LustrMalb* I 30, I 7; *LustrPom* 16; a czasu żniwa najemnikami za pieniądze skarbowe z pola sprzątają i pożynają *ŹródłaEkMalb* II 5.]

Przen [co] (1) :

W przeciwstawieniu: »nasiać ... pożynać« (1): kto orze/ ma w nádzieiey orać: y kto młóci/ w nádzieiey brąnia pożytkow to czynić ma. Ieřlĩfmy wam nářiali Duchownych vrodzaiow/ wielka rzecz ieřt/ żebyfmy teř wálze ćielefne pożynáli? *PowodPr* 22.

Formacje współrdzenne cf ŻĄĆ.